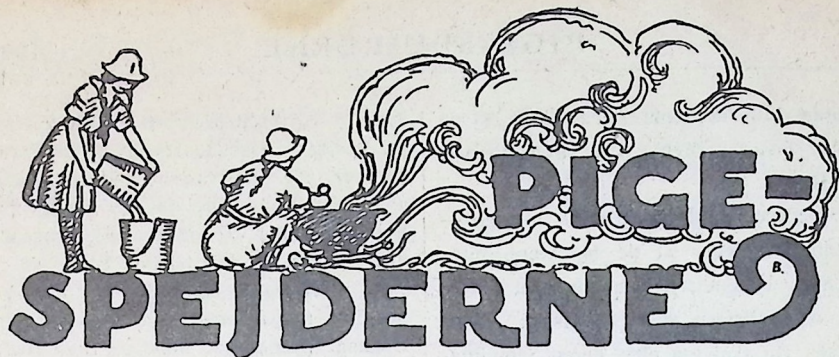

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

REDIGERET AF INGE BOYE-PETERSEN, THINGSTEDHOLM, HORSSENS.

Nr. 4

15. April 1921

4. Aarg.

Sct. Georgsdag.

Sct. Georgsdag, den 23. April, er alle Spejderes Dag. Hvorfor er den egentlig blevet det? Hvem er Sct. Georg? Og hvad er Grunden til, at hans Dag er blevet Spejdernes særlige Dag?

[Sct. Georg var i Følge en gammel Legende en Prins fra Kapadokien. Han drog ud for at dræbe en forfærdelig Drage, som var saa styg og modbydelig, at den alene ved sin Hæslighed dræbte de Mennesker, som saa den. Det lykkedes ham at dræbe Dragen og befri Menneskeheden for denne Ulykke; men Menneskene forstod ikke at paaskønne hans Værk, thi under Kejser Diocletian lod de Sct. Georg lide Martyrdøden ved Nikomedia. — Paa Korstogstiden blev Legenden om Sct. Georg bekendt vidt omkring, og mange af Korsfarerne, blandt andre den heltemodige Ricard Løvehjerte, kæmpede under Sct. George Mærke for det hellige Lands Befrielse, idet de gjorde ham til deres særlige Helgen, og hans Dag, den 23. April, blev en national Festdag i England.

Nu fejrer vi jo, hverken herhjemme eller i England, de forskellige Helgeners Dage, saaledes som man gjorde det i den katolske Tid, men Spejderne hele Verden over har valgt at fejre Sct. Georgsdag, fordi Sct. Georg staar som et Forbillede for alle Spejdere.

Ligesom han kæmpede mod Dragen, saaledes skal Spejderne kæmpe mod alt, som er grimt og stygt, mod alt det, som vil gøre Menneskene Fortræd og odelægge dem. Sct. Georg befriede Menneskeheden for et Udyr, som er Symbolet paa alt ondt og grimt. Spejderne kan ganske vist ikke udrydde alt det onde og grimme i Verden, men de kan prøve paa at udrydde alt ondt og grimt hos sig selv, og de kan prøve paa at sprede Glæde omkring sig i deres nærmeste Omgivelser.

Sct. Georg udrettede sin Velgerning mod Menneskene uden at tænke paa at faa nogen Tak derfor. Spejderne skal altid være rede til at hjælpe, uden at tænke paa, om de faaar nogen Tak for det.

Sct. Georg var modig og tro mod sin Gud. Han døde Martyrdøden, og det

gjorde kun de, som havde Mod til at holde fast ved deres Gud trods Pinsler og Død

Spejderne skal ogsaa være modige — modige, saaledes at de tør være deres Mening bekendt, hvad enten det drejer sig om religiøse eller moralske Spørgsmaal. De skal gaa efter deres Samvittighed og ikke lade sig lokke til at gøre noget galt eller svigte deres egen Overbevisning, fordi daarlige Kammerater driller dem eller vil lokke dem.

Sct. Georg blev Skytshelgen for Middelalderens Ridderstand, for han var ædel, modig og ren og tro mod sin Gud og sin Overbevisning. Af samme Grund er han blevet Idealet for alle Spejdere — gid alle Spejdere vilde forstaa dette og gid I — alle mine danske Pigespejdere — vilde forstaa dette — og forstaa det til Gavn.

Jeres Chef.

Officielle Meddelelser.

Ingen Lejre (end ikke paa en Nat) maa afholdes uden Korpssets Tilladelse. Ansøgning om Tilladelse sendes til Divisionschefen 14 Dage før Afholdelsen. Nøjagtig Plan over Lejren følger.

I Tilfælde, hvor der skal flyttes Spejdere fra en Trop til en anden, ordnes dette af Divisionen. Stambogsblad skal modtages fra den gamle Trop.

Al Tilgang til Københavns Division er lukket indtil videre, undtagen til I Senior Trop (Besaraberne), der fungerer som Førerskole for vordende Førere indenfor Divisionen.

Bestyrelsesmøde har været afholdt den 1. April.

Der gøres opmærksom paa, at Kontingent til Bladet og til Divisionen ikke er det samme. Til Bladet betales mellem

1. og 5. i Kvartalets første Maaned 75 Øre pr. Spejder. Desuden Betaling for Porto, som er, iflg. Postvæsenets Bestemmelse af 1. April, 16 Øre for de første tolv Blade, derefter 32 og saaledes stigende med 16 Øre for hvert tolvte Blad.

Til Divisionen indsendes 35 Øre pr. Spejder pr. Maaned inden Maanedens Udgang. (Angaaende dette se Blad Nr. 2 1921).

„Spejderne ved Champlain Søen“.

(Fortsat).

„Jeg troede, en Spejder skulde...“.

„Ja, en Spejder kan baade lægge sammen og trække fra,“ afbrød Harry utaalmodig, „og hvis De tror, jeg er kommet her for min Fornøjelses Skyld, saa tager De meget fejl!“ Han gik hen mod Stenen og lagde Mærke til, at den anden saa frygtsomt hen mod Huset. Hans Stilling var ogsaa noget ubehageligt, hvad Harry havde indset og regnet med. Hvis han ubesindigt indlod sig paa et Slagsmaal, vilde han vække Husets Beboere. Hvis han lod være, var Spillet ude. Han valgte en tredje Maade — et svagt Forsøg paa en Forklaring.

„Har jeg ikke Lov til at tage op, hvad jeg finder, hva? Hvad Ret har Du til at spo... til at følge efter mig? Hvem vil forbyde mig at tage med hjem, hvad jeg finder?“ Harry nedlod sig ikke til at svare. Han bukkede sig ned og løftede Stenen. Men den anden kunde naturligvis ikke staa roligt og se paa det. Han lagde sin mægtige Lap paa Harrys Skulder og puffede ham barsk tilbage. Som et Lyn havde Harry fat om hans Ankel. Han hoppede lidt, vaklede og faldt med en dump Lyd.

Da han fik sig samlet sammen igen, stod Harry nogle faa Meter derfra og

undersøgte, idet han holdt et vaagent Øje med sin nye Bekendt, hvad han havde fundet. Det var en Læderpose, der indeholdt Penge, og et Brev; Posen og Pengene puttede han i Lommen, Brevet læste han, saa godt han kunde i det fra Vinduet udstrømmende Lys. Det var dateret flere Dage i Forvejen og lød:

Kære Walter!

Jeg har ikke noget imod, I køber Kanoen, hvis Mr. Wade synes om det. Du siger, der er mange andre, som har Magen til. Du maa hellere se at faa Al Wilson med til Ticonderoga, for at Du kan være sikker paa, I faar en god. Hvis den Kano, Du har skrevet om, er i god Stand, synes jeg, det er overordentligt billigt.

Dine Eksamensopgaver er kommet tilbage, og jeg vil gerne tale med Dig om Matematikopgaverne. Skal vi sige, Du kommer hjem efter Søndag, f. Eks. Måndag eller Tirsdag. Saa skal Du faa Pengene, medens Du er hjemme.

Din Fader.

Alt dette var en Gaade for Harry, thi der var ikke nogen der hed Walter i Oakwood-Troppen. Men han forraadte ikke den mindste Overraskelse, da han igen talte til den anden.

„Og saa stjal De de Penge, Walter havde til Kanoen, ikke sandt?“

„Jeg fandt dem paa Vejen,“ var det vrantne Svar. „Jeg skulde —“

„Ja, det er rigtigt nok — De skulde til at gemme dem. Men hvorfor er De da bange for, at Folk skal faa at vide, De har fundet noget paa Landevejen?“

Hans Stemme var fuld af Haan. Nu holdt han et Øjeblik tvivlrædige inde. Han indsaa, han ikke kunde arrestere denne Landstryger, og han var heller ikke sikker paa, han brød sig om det.

Han vidste ikke, at Forbrydelsen nær havde kostet et Menneske Livet.

Han følte kun Afsky, medens han maalte denne store, klodsede Skikkelse.

„Gaa ind,“ sagde han utaalmodigt, „hvem er derinde, Deres Far eller Mor?“

„Min Mor.“

„Naa, gaa saa ind og gaa i Seng.“

„Hvad vil Du gøre?“ spurgte den sølle Fyr forvivlet.

„Jeg ved ikke, hvad jeg vil gøre med Dem, hvis det er det, De mener. Jeg tænker, jeg vil spørge vor Tropsfører derom. Gaa nu ind og gaa i Seng. — Hvor gammel er Deres Moder?“

„Hun er omtrent 70.“

Harry betragtede ham igen foragteligt fra Hoved til Fod. Han forstod slet ikke Uærlighed. „Gaa saa ind,“ gentog han, „og væk hende ikke. Jeg tænker ogsaa, De har faaet nok for i Aften.“ Saa saa han igen længe nysgerrigt paa ham, som en, der betragter et vildt Dyr, drejede sig om paa Hælen og gik hen over Markerne uden at sige noget.

„Mån maa kalde mig „Mads“, hvis jeg ved, hvem Al Wilson eller Walter er, men hvis de køber en brugt Kano i Ticonderoga, biver de snydt. Du store Kineser, Kid er nu alligevel en Pokkers Karl. Gud ved, hvad han nu har fundet paa.“

Gordon sad paa Hug foran den hendeende Signalild og gabede af og til saa kraftigt, at hans runde Ansigt blev ganske fortrukket. Neden under ham hvilede Lejren fredeligt. Ud fra Sygeteltet skinnede et svagt Lys, som engang imellem, naar Ambulance-Spejderne bevægede sig forbi Teltindgangen, forsvandt. Gordon vidste nu, at det Billede, han havde forestillet sig af Harry, der skulde komme som en sejrende Helt, kun eksisterede i hans egen Fantasi. Han vidste, at Albany-Spejderen tænkte det samme.

„Al Wilson kunde ikke have gjort det,“ sagde han, „ikke en eneste af dem. Ingen kan udføre noget umuligt.“

Disse Fyre tror, det er saa let at sejle en Ka—aa—a—“ Han prøvede paa at sige Kano og gabede samtidig. „Halløj, Kid,“ sagde en rolig, lidt skødesløs Stemme, næsten lige ved hans Øre. „Hvad bestiller Du her!“

„Harry!“

„Ja, som Du ser. Hvor i Alverden har Du været henne?“

„Men Harry —“

„Hvem Pokker er Walter?“

„Harry — Jeg — han er en Dreng herfra — de — hvad Du — hvorfor —“

„Jeg har 150 Kr., der tilhører ham. Men hvad er der egentlig sket?“

(Fortsættes).

Vær sand!

Spejderlovens § 1 „En Spejders Ord staar til troende“ burde være prentet med Ildskrift i hver eneste Pigespejders Hjerter. Er der noget saa dejligt, som at kunne sige om en Pige „paa hende kan man stole, hvad hun siger, det passer“; jeg synes, det er det prægtigste Skudsmaal, man kan tænke sig at have. Der er saa megen Uærlighed og Løgnagtighed til i denne Verden, at det virker umaadeligt velgørende, at træffe Mennesker, der taler sandt — i stort som i smaat. Lad os alle arbejde paa at opfylde § 1 til Punkt og Prikke, læg et virkeligt Arbejde ind derpaa, tag et Tag i Jer selv og sig: „Vi vil“, saa vil det ogsaa lykkes; lidt efter lidt vil det saa ogsaa gaa op for Lærere og Lærerinder, der er Spejderne fjendtligt sindet, at der er mere Alvor og godt ved vor Sag, end de tror. Lad Ærlighed og Sandhed faa Magten over slette Tilbøjeligheder, lad os arbejde paa, at fastslaa, at en Spejders Ord staar til troende, lad det stadig lyde i vor Sjæl:

Sande, stærke Kvinder
det er Danmarks Maal.

Hj.

Spejder-ellerikke Spejder.

Komedie i 3 Akter.

A.: „Stop, det er der jo slet ikke Tale om. Meningen er at gøre Pigebørnene friske og naturlige og mere praktiske. Og hvad vore Spejderfærdigheder angaar, saa er det vi lærer, virkelig kun almindelig kvindeligt Arbejde“.

Bitten: „De maa jo da være klar over, at Spejderarbejdet i langt højere Grad uddanner os Pigebørn til praktiske Kvinder, end Skolen gør.“

B.: „Ja, det tør jeg vel ikke benægte. Det var det, men saa for det andet — jeg synes de fleste Pigebørn nu til Dags i Forvejen har mere end nok at tage sig til.“

A.: „Jeg kunde have Lyst til at invitere Hr. Bøgh med paa en Spadseretur ned gennem Strøget i Eftermiddag“.

B.: „Med Fornøjelse! Men hvorfor, tør jeg spørge?“

A.: „Fordi jeg havde Lyst til at vise Dem hvor travlt Nutidens unge Piger har —“

Bitten: „Med at gaa paa Strøget, ja!“

K.: „Og sidde og fjante hos Konditoren —“

A.: „I Knækjoler og Silkestrømper!“
(Bøgh synker udmattet ned paa en Stol)

A.: „Jeg tror, at selv De vilde indrømme, at de unge Damer vilde have godt af lidt Spejdermoral“.

B.: „Ja, *Moralen* i det, den er skam god nok, men vis mig bare en eneste Gang, at det hele har en lille Smule praktisk Betydning“.

A.: „Giv os saa en Chance for at vise det“.

B.: „Næ, Kunsten bestaar netop i, at man selv finder Chancen, og forstaar at udnytte den“.

K.: „Ja Erik, lad os saa se, om Du da forstaar at gribe din Chance og udnytte den“.

6. Scene.

Pigen: „Bestyrerinde Frk. Briks spørger, om hun træffer Hr. Bøgh her“.

Frk. Küster: „Bed hende komme ind.“
(Pigen ud).

7. Scene.

Bitten: „Briks! Og vi er i Uniform, den er grulig gal, vi løber lige i Armene paa hende“.

Frk. Küster: „Gaa ind i mit Soveværelse saa længe, hun gaar nok straks“.

8. Scene.

(Frk. Briks ind).

Frk. Briks: „Hr. Bøgh, Hr. Bøgh, hvor var det dog godt jeg traf Dem“.

Bøgh: „God Dag, Frøken“.

Frk. Briks: „Aah, hvor er det dog rædsomt! — God Dag Frk. Küster“.

Bøgh: „Hvad er det, der er saa rædsomt? De har vel det hele i Orden, saa vi kan begynde i Morgen“.

Frk. Briks: „Ak, Gud, Hr. Bøgh! Det har jeg da rigtignok — næ, det vil sige, ikke helt, jeg kan nemlig ingen Koner faa“.

Bøgh: „Naa, ja selv om der mangler en eller to Koner, klarer vi os vel nok endda“.

Frk. Briks: „Een eller to Koner! næh! havde De sagt en- eller toogtyve — jeg har ikke een!“

Bøgh: „Hvad vil det sige?“

Frk. Briks: „Hvad det vil sige, ja det hører De jo selv“.

Bøgh: „De maa forklare Dem nærmere, Frøken. Det var jo en ganske bestemt Aftale imellem os, at De skulde have alt i Orden til jeg kom“.

Frk. Briks: „Ja, kan jeg gøre for at de skrækelige Koner ikke vil?“

Bøgh: „Ja, De kunde i det mindste have meddelt mig det“.

Frk. Briks: „Jamen Herregud, det er jo netop det jeg gør“.

Bøgh: „Nu! Ja det kan jeg høre. Hvad har De saa egentlig tænkt Dem at gøre?“

Frk. Briks: „Tænkt mig at gøre? Jamen Hr. Bøgh, nu er De her jo“.

Bøgh: „Ganske rigtig bemærket. Naa ja, lad mig nu se — Har De en Liste over de Koner, De har tænkt dem?“

Frk. Briks: „Ih! Det har jeg da rigtignok — det tror jeg da — (gennemroder sin Pompadour — rækker ham endelig Listen), Kan De se, jeg har Orden i Tingene!“

Bøgh: „Det er jeg efterhaanden bleven klar over, og nu maa De med mig rundt til dem allesammen“.

Frk. Briks: „Maa jeg spørge, hvad er Meningen! Nu da jeg har gjort mit Arbejde, finder jeg det virkelig kun rimeligt, at De vil tage den sidste Smule“.

Bøgh: „Aa, jeg vil se det hængt“.

Frk. Briks: „Er det mig, De mener?“

Bøgh: „Ja, gu er det saa!“

Frk. Briks: „Efter det Arbejde, jeg har udført, synes jeg, at jeg i det mindste kan gøre Krav paa at blive behandlet med almindelig Høflighed. Farvel! (ud.)

9. Scene.

Frk. Küster: „Men Erik dog!“

Bøgh: „Hvad er der i Vejen?“

Frk. K.: „Saadan kan man da ikke tale til en ældre Dame“.

B.: „Jo, gu kan man saa. Saadan en Fæpande! Jeg bliver jo fuldstændig latterlig efter dette“.

Frk. K.: „Hvorledes det!“

B.: „Aa! Kan Du da ikke forstaa! Her paatager jeg mig at faa Indsamlingen i Gang her paa Egnen og lover, at faa den første Sending færdig i Løbet af et Par Dage, og det gamle Fæ skriver til Hovedbestyrelsen, at alt er i Orden, naar det saa viser sig, at intet er i Orden, saa tror de naturligvis, at det er mig, der har kludret!“

Frk. Küster: „Jamen er Ulykken da saa stor, Erik?“

Bøgh: „Ja vel er den det. For Du ved lige saa godt som jeg, at Enkehertuginde er en meget utaalmodig Dame, og hvis jeg skuffer hende med denne Indsamling, som hun har sat alt ind paa, saa kan Du være lige saa sikker paa, at det bliver ikke mig, som bliver Skovridder paa Hartvigs-

holm nu til Sommer, og saa kan vi to kigge i Vejviseren efter noget at gifte os paa de første ti Aar“.

K.: „Ja, Erik, nu forstaar jeg egentlig først det hele, men jeg er sikker paa, at hvis Du nu gaar ud og prøver, saa kan Du sagtens faa fat paa nogle Koner“.

B.: „Sagtens! Sagde Du sagtens?“

K.: „Ja, Du maa da i hvert Tilfælde prøve, naar der staar saa meget paa Spil“.

B.: „Ja, ja da, saa prøver vi. Farvel Ellen!“

K.: „Farvel Erik, kom snart igen og Lykke med Konerne!“

10. Scene.

Frk. Küster: (alene). Gaar rundt og rydder lidt op, finder Eriks Togplan, som han har lagt fra sig paa Bordet, der falder et Stykke Papir ud af den. Naa, det ligner ellers ikke Erik at have løse Papirer i sine Bøger (hun tager det op og ser paa det). Men hvad er det? (læser). „Min egen elskede Ven!“ Hvad skal dog dette betyde? — „Jeg længes vanvittig efter Dig“ Hvem kan dog have skrevet dette her? „Du maa se at slippe bort. Jeg venter Dig som aftalt, i Anlægget ved den kinesiske Pavillon Kl. 9. Hvor jeg længes efter at være sammen med Dig efter den lange, frygtelige Adskillelse. 1000 Kys og kærlige Hilsner.

Din egen

Musse“.

„Næ — men Erik dog — det havde jeg ikke troet“.

(Annelise kigger ind fra Soveværelset, men trækker sig hurtigt tilbage igen).

K.: „Musse — hvem er Musse? Aa — og jeg som stolede saa ubetinget paa Erik — Aa, Nej — Musse — det maa jo være en Fejltagelse (ser igen i Brevet) dog nej, det maa jo være til ham, hvordan skulde det ellers komme i hans Lomme. — „Hvor jeg længes efter Dig efter den lange, frygtelige Adskillelse“. Saa er han altsaa kommet hertil for at besøge hende. Aah Erik, hvor kunde Du dog gøre det? Kl. 9 i Anlægget! Det skal jeg ellers snart faa forhindret. Jeg gaar

derud! Dog — nej — hvis han virkelig ikke holder af mig mere, hvad nytter det saa altsammen. Men han maa give mig en Forklaring i Morgen, i Aften vil jeg ikke tale med ham. — Men det hele er saa lumpent, hvorfor har han ikke talt til mig om det og sagt, at han ikke brød sig om mig mere. — Jeg gaar min Vej nu, saa kan han selv om, hvad han vil tænke, naar han kommer og ser, at jeg ikke er her“ (ud).

11. Scene.

(Bitten og Annelise ind).

B.: „Hvad var der dog i Vejen?“

A.: „Puh — ha. Det var nok i det hele taget temmelig bevæget“.

B.: „Men Briks fik sig en ordentlig Skyllø, den har hun længe fortjent!“

A.: „Blæse være med det. Men jeg forstaar ikke et Muk af det hele. Der ligger Brevet; giv mig det“.

B.: „Vil Du læse det?“

A.: Ja, det er lige netop det jeg vil“.

B.: „Kan man nu ogsaa det?“

A.: „Ja, naar man tror, man kan hjælpe. (læser Brevet). Jamen kære! Det er jo Kastbergs Klo!“

B.: „Hvad er det?“

A.: „Det er Ellen Kastberg, der har skrevet dette her. Skulde hun kende Frk. Küsters Kæreste?“

B.: „Ja hun vidste jo i alle Tilfælde, at hun var forlovet“.

12. Scene.

(Frk. Küster ind).

K.: „Er I her? Jeg havde rent glemt Jer“ (griber Brevet, som Annelise hurtigt har lagt fra sig).

A.: „Vi prøvede før paa at komme ud, men vi var bange for at forstyrre“.

K.: „Sig mig engang, vilde I stadigvæk bryde Jer om at faa mig til Tropsfører?“

A.: „Ja — jo, det vilde vi da rigtignok“.

K.: „Godt, saa er jeg villig til at indtræde som Tropsfører med det samme“.

B.: „Næ, hvor det var dejligt“.

A. (Efter et lille Ophold): „Bitten og

jeg havde talt om — vi havde egentlig tænkt, da vi hørte, at Frk. Briks manglede Hjælp til at samle Agern, at vi saa vilde tilbyde, at Troppen skulde gøre det Arbejde“.

K. (tænker sig om et Øjeblik): „Ja, hvorfor ikke!“

Tæppe.

III. AKT.

1. Scene.

Scenen fra I Akt.

Gertrud Boye, Nanna Bang.

Gertrud: „Jeg gad ellers nok vide, hvad der bliver ud af den her Historie med Uglen“.

Nanna: „Ja, den trækker jo op til at blive alvorlig for Bitten“.

G.: „Ja det skal Du rigtignok have Ret i. Men det er nu Synd, for Bitten og Annelise var jo slet ikke med til den Historie“.

N.: „Nej, det var rasende fejt af Ellen“.

G.: „Og forresten ogsaa af os“.

N.: „Jamen der er nu alligevel Forskel, for Ellen vilde give Bitten og Annelise Skylden, og det vilde vi jo slet ikke“.

G.: „Nej vi blev egentlig fuldstændig overrumplede, men vi kan jo fortælle Strix det hele endnu“.

N.: „Ved Du hvad! Jeg synes vi simpelthen skal faa Ellen til selv at fortælle det“.

G.: „Det gør hun aldrig“.

N.: „Det skal hun“.

2. Scene.

(Ellen Kastberg ind).

E.: „Hiv og Sving! God Morgen Kinder!“

N.: „God Morgen!“

G.: „God Morgen!“

E.: „Hva' er I morgenmugne fra neden og opefter?“

G.: „Næ, vi er ikke“.

E.: „Hvad skaber I Jer saa for?“

N.: „Vi skaber os slet ikke, vi stod, og snakkede om Dig“.

E.: „Ih Du milde! Kan jeg give Anled-

ning til saa megen Alvor? Det lyder utroligt“.

G.: „Nu skal vi sige Dig en Ting. Du bliver nødt til at forklare Strix hele Historien med Uglen“.

E.: „Aldrig i Livet!“

G.: „Ja, saa gør vi“.

E.: „Det vil ogsaa klæde Jer. Var I maaske ikke lige saa godt med til det, som jeg?“

N.: „Nej vi var ikke“.

G.: „Det har aldrig været vores Mening, at Annelise og Bitten skulde komme til at hænge paa den“.

E.: „Skal vi saa lade være med at snakke mere om det. — Jeg giver en ordentlig Svingning efter Skoletid“.

N.: „Naa gør Du det! Ja saa kan Du faa Lov til at svinge med Dig selv. Jeg gaar i alle Tilfælde ikke med“.

G.: „Ja jeg heller ikke“.

N.: „Dette her er et Ultimatum, forstaar Du“.

G.: „Ja Du maa være ganske klar over, at det er vores alvorlige Mening“.

3. Scene.

(Annelise og Bitten ind).

A. og B. (livligt): „God Morgen!“

De andre: „God Morgen!“

N.: „I ser ellers ikke videre trykkede ud“.

B.: „Trykkede? Af hva'?“

N.: „Det maa jeg nok sige. Har i glemt Uglen?“

B.: „Ja saadan omtrent da. Min Samvittighed er i alle Tilfælde ren, saa jeg kan da i Grunden være ligeglad“.

A.: „Ja, og saa har vi haft saadan en spændende Eftermiddag i Gaar“.

G.: „Ih! Fortæl! Hvad oplevede I da?“

A.: „Tænk bare! Vi har faaet en Tropsfører“.

E. (som under det foreg. har siddet lidt tilbage i Klasseværelset): „Gud! Det var rigtignok spændende. Staar det i Morgenbladene?“

B.: „Ja, sammen med din Forlovelse“.

E.: „Hva' mener Du?“

A.: „Vi mener, at hvis vi skal dønmme efter din Øvelse i at skrive Kærestebreve, saa maa Du have været forlovet *meget* længe“.

E.: „Hvorfra kender I noget til mine Breve?“

B.: „Aa, dem finder man jo hist og her“.

E.: „Næ, det havde jeg ikke ventet af Victor“.

De andre: „Victor!“

B.: „Naa, det er ovenikøbet min kære Fætter!“

G. (til Bitten): „Gratulerer til Familieskabet“.

N. (til Ellen): „Ja, ham ser Du jo ogsaa daglig paa din Fars Kontor.“

E.: „Aa, det er rigtig modbydeligt af Jer, og jeg vil vide, hvor I har set mine Breve?“

G. (springer op paa en af Bænkene): „Næ, halloj! Nu vil jeg have Lov til at dirigere Generalforsamlingen. Altsaa: Bitten: Du har set et Brev, som Ellen har skrevet“.

B.: „Ja, ovenikøbet et meget kærligt et“.

G.: „Glimrende! Kan Du huske, hvad der stod?“

A.: „Ih ja! Det kan vi begge to“.

Brevkasse.

1) Hvor lang skal Stangen være til et Patrouilleflag?

2) Skal Spejderstave have nogen bestemt Størrelse?

3) En af Aarhus Troppene lavede som selvvalgt Prøve til Turneringen ved „Christiansminde“ en Hængekøje. Var det ikke muligt, at „Opskriften“ kunde komme i Bladet?

Klister.

1) Stangen er en Spejderstav.

2) Ja, den reglementerede.

3) Metoden er for almindelig til at have almen Interesse, men henvend Dem til Aarhus Troppene. Adr. Divisionschef Frøken C. Wagner, Kystvejen, Aarhus.

*

Den Hellerup Spejder „G. K.“, der har indsendt Bidrag til Brevkassen, maa, saafremt hun ønsker Spørgsmaalet taget op til Behandling, til Redaktionens Brug indsende tydelig Navn og Adresse.

Red.

Patruljenavne.

Trop	Patrulje	Patruljefører	Navn
I. Frederikshavn.		Titte Larssen	Lemænen

Landet over.

I. Nørrejyske Division.

I. Hjørring Trop.

20.—3. Tropstur med Assistenten. Marsch til St. Knudskilde. Eksercits. Signalering. Terrainøvelse. To Spejdere fra Patruljen i Sindal var med.

I. Frederikshavn Trop.

28.—1. Troppen til Foredrag i Røde Kors.

Fra 1.—2. til 8.—2. Spejderne gaar rundt i Byen med Lister til Indsamling for Røde Kors; samler over 500 Kr.

13.—2. Tropstur med Eksercits og Leg, Divisionschefen er til Stede.

16.—2. Førermøde. De største Spejdere syer Nattrøjer og de mindste strikker Bukser til Røde Kors.

19.—2. Troppen stiller ved Damperen for at tage Afsked med Intendanten, der forlader Troppen paa Grund af Rejse til Amerika.

4 Spejdere indmeldt, 1 udmeldt.

I. Brønderslev Tropp.

13.—2. Troppstur. Tovtrækning, Signalering og Eksercits

27.—1. I. Patrulje: Sang, Samariter, Oplæsning og Signalering.

6.—2. I. Patrulje: Signalering.

I. Sæby Tropp

Ingen Rapport.

Kontingent og Troppnyt skal indsendes inden den 25. i hver Maaned.

G. Friis,
Divisionschef.

Merete Kloch.

II. Nørrejske Division.*I. Aalborg Tropp.*

1., 2., 3.—3. Salg af Mærker for „Arbejde adler“.

5.—3. Gymnastik.

9.—3. Samariterkursus.

12.—3. Sangøvelse.

16.—3. Samariterkursus.

18.—3. Førermøde.

19.—3. Eksercits. Gennemgang af Spejderløftet.

20.—3. Parade.

26.—3. Tur til Stolpedalen. Sporing med Ambulanceøvelse. Iagttagelsesøvelse.

30.—3. Samariterkursus.

II. Aalborg Tropp.

19.—3. 3 Spejdere tager II. Kl. Prøve.

I. Nibe Tropp.

Ingen Rapport.

I. Skørping Tropp.

Ingen Rapport.

Ville Buchwald,
Divisionschef.

I. Vestjyske Division.

Ingen Rapport.

I. Midtjyske Division.

Ingen Rapport.

I. Sydjyske Division.*I. Horsens Tropp.*

1.—3. Troppsmøde.

3.—3. Førermøde.

15.—3. Troppsmøde.

20.—3. Troppstur. Eksercits. Terrainleg. Lejrlege.

31.—3. Førermøde. Troppenes Arbejdsplan til Pinsen lægges.

2 Spejdere indmeldt, 1 udmeldt.

I. Fredericia Tropp.

26.—3. Ellen v. Voss udnævnes til Troppsassistent.

1.—4. Ingrid Wichmann udnævnes til Troppsadjudant.

6.—3. Tur til Fuglsang. Terrainleg.

22.—3. Førermøde.

26.—3. Tur til Sønderkov. Terrainleg.

Troppen har deltaget i Samariterkursus.

5 Spejdere indmeldt, 1 udmeldt.

I. Sønderborg Tropp.

1.—3. Samariterkursus begyndes. Førermøde.

7.—3. Samariterkursus. Korttegning. Uddeling af Duelighedstegn.

14.—3. Korttegning.

18.—3. Samariterkursus.

19.—3. 7 Spejdere tager II. Kl. Prøven.

20.—3. Eksercits. Gymnastik. Førermøde.

23.—3. III. Patrulje holder Fest for Troppsføreren og Assistenten i Hovedkvarteret. Patruljen faar en Sølvplade til Ptr.-Standeren overrakt.

24.—3. Troppstur til Graasten. Graasten Patruljen deltager. Madlavning og Terrainlege.

26.—3. Troppsføreren og Assistenten til Fest for de svenske Spejdere.

27.—3. Kirkegang. Om Eftermiddagen til Parade paa Dybbøl Skanser med Grænsedivisionen (Drengespejderne). Om Aftenen Fest hos Drengespejderne, hvor til de største i Troppen inviteres.

28.—3. II. Patrulje spiller Komedie til Fordel for Ptr.-Kassen i Hovedkvarteret.

29.—3. Samariterkursus.

4 Spejdere indmeldt, 1 udmeldt.

Johanne Marie Petersen,
Divisionschef, Spejderchef.

Fyns Division.*I. Odense Tropp.*

Troppen har deltaget i Salget af „Arbejde adler“s Mærker.

9.—3. Troppsmøde: De nye Spejdere tager Rekrutprøven. Troppen deles i 2 Patruljer. Fører for „Kisserne“ I. Patr. er Karen Andresen, der udnævnes til Assistent med Lull Sletting som Korporal. Som Fører for II. Ptr. udnævnes Korporal Grethe Flindt-Larsen med Ebba Sommer som Korporal.

13.—3. Troppen deltager i Divisions-

turen i Svendborg sammen med Tropsassistenten fra Slagelse.

18.—3. Samariterkursus.

20.—3. Troppen pynter Trappegangen hos en Kammerat, der skal konfirmeres.

1 Spejder indmeldt.

I. Svendborg Trop.

13.—3. Divisionstur med Frk. Brøgger. Troppen modtager de fremmede ved Bane-gaarden. Flagparade. Øvelser: Fjernsyns-leg, Træning i lydløse Bevægelser i Terrainet, Kapløb. Frokost.

Ved Fører- og Patruljemøder arbejdes til Bazaren.

I. Rudkøbing Trop.

Ingen Rapport.

J. M. Brøgger,
fung. Divisionschef for Fyn.

Sjællands Division.

I. Vordingborg Trop.

6.—3. Aflægger Førerne II. Kl. Prøven under en 3 Mils Tur.

20.—3. Afholdes Samariterøvelse af Førerpatruljen ved Blokhuset i Overværelse af Doktor Larsen, Oringe, og flere Tropsraadsmedlemmer. Ved Øvelsens Afslutning serverer Spejdere Chokolade.

Ved Patruljemøderne trænes til Foraars-turneringen.

I. Roskilde Trop

26., 28.—2. Paaskelejr i Køge i Køgespejdernes Tropslokale. Ankomst Kl. 4,18 Eftm. 27.—3. Troppen paa Tur til Aasen. Om Eftermiddagen trakteres Troppen i Køge med Chokolade i Lejren. Forskellige Lege. Tur til Stranden, Byen beses.

28.—3. Tur til Skoven. Opbrud Kl. 2,50 Eftm.

2 Spejdere indmeldt.

I. Køge Trop.

9.—3. Indbinding af Bøger.

20.—3. Tropstur til Aasen. Sporing, Baal, Sang.

26.—3. Spejderne stiller paa Bane-gaarden for at modtage Roskilde Trop.

27.—3. Øvelser paa Aasen med Roskildespejderne. Om Eftm. Chokolade.

2 Spejdere indmeldt.

I. Slagelse Trop.

10.—3. Tropsmøde. Samaritergerning, Signalering og Sang.

17.—3. Tropsmøde. Samaritergerning, Signalering.

20.—3. Tropstur til Klaresøen. Bygger Vindskærme.

31.—3. Tropsmøde. Signalering, Sang. Troppen har hjulpet ved Indsamlinger.

I. Sorø-Stenlille Trop.

6.—2. Tropstur. „Peter Dane“s Bibliotek beses. Gymnastik, Eksercits, kunstigt Lejrbaal.

16., 23.—2. Samariterkursus.

2., 9.—3. Samariterkursus.

11.—3. Tropsmøde. Fordeling af Op-gaverne til Turneringen. Fædrelands- og Lejrsange.

16.—3. Samariterkursus. Samariterholdet overrækker ved Overhøringen Læge Fru Dalmark, Lederen, en „Sorø-Ske“.

30.—3. Samariterkursus: Prove og Overhøring til Duelighedstegn. Signalering, Korttegning.

I. Frederikssund Trop

er oprettet den 13.—3. med 9 Spejdere under Ledelse af Elisabeth Højgaard Nielsen, København. Samme Dag Møde om Formiddagen, hvor Spejderne underrettedes om „Det danske Pigespejderkorps“, Rekrutprøven, Spejderlov og Løftet, som først aflægges St. Georgsdagen. Om Eftermiddagen Eksercits og lagttagelse udenfor Byen. Spejderne fik udleveret Civilemblem. Om Aftenen Oplæsning af „Spejderminder“. Der optages ikke flere Spejdere foreløbig.

I. Ruds Vedby Trop

er oprettet med 13 Spejdere og Frk. Grethe Plenge som Fører. Der er afholdt Bazar.

De øvrige Troppe har ingen Rapport indsendt.

J. M. Brøgger,
Divisionschef.

Københavns Division.

I. Nørrebro Trop.

6.—3. Tropstur med Vandrepatruljen. Samariterøvelse og Baaltænding.

20.—3. Tropsmøde. Husflid.

23.—3. Divisionstur.

Flere af Troppens Spejdere deltager i Samariterkursus.

II. By Trop.

6.—3. Tur med I. Nørrebro.

11.—3. Spejderne assisterer ved Kon-

certen i Garnisonskirken til Fordel for den danske Skole i Flensborg.

23.—3. Divisionstur.

I. Charlottenlund Trop.

3.—2. Signalering, Samariter og Rekrutprøve m. m.

6.—2. Divisionstur.

10.—2. Iagttagelsesprøve.

13.—2. Tur. Kortlæsning. Signalering.

17.—2. Meldingsøvelser. Signalering.

Sange m. m.

24.—2. Signalering. Meldingsøvelser.

Kimsleg. Samariterøvelse.

27.—2. II. Kl. Prøven. Baal, Løb, Iagttagelsesprøve.

1 Spejder indmeldt.

II. Hellerup Trop.

1.—3. Tropsmøde. Knob. Forbindinger. Eksercits.

23.—3. Divisionstur. Arbejde til Bazar.

III. Hellerup Trop.

1.—3. Patruljemøde. Oplæsning. Sang.

8.—3. Patruljemøde. Korttegning.

15.—3. Københavns Geografi. Signalering.

23.—3. Divisionstur.

28.—3. Havearbejde. Tjener derved Pengene til Kontingentsforhøjelsen.

29.—3. Patruljemøde. Eksercits. Forberedelser til Bazar.

II. Frederiksberg Trop.

13.—3. Sporing. Baaltænding.

20.—3. 7 Spejdere tager II Kl. Prøven. 9 Spejdere tager Rekrutprøven.

Troppen har afholdt to Enkeltmandskonkurrencer.

1) For de store vundet af Jento Hansen.

2) For de mindre vundet af Clara Petersen.

I. Østerbro Trop.

5.—3. Kl. 4¹/₂—6 Tropsmøde. Signalement. Iagttagelsesøvelser.

6.—3. Divisionsføreremøde.

7.—3. Divisionssamariterkursus.

14.—3. Divisionssamariterkursus.

20.—3. Tropstur. Startede Kl. 10 fra Femvejen. Terrainøvelse i Ermelunden til Kl. 12¹/₂. Frokost paa Lejrpladsen. Patruljerapport over Øvelsen og Opgørelse. Traadte af Kl. 2.

21.—3. Divisionssamariterkursus.

23.—3. Divisionstur.

30.—3. Divisionssamariterkursus.

I. Vesterbro Trop.

1.—3. Salg af Mærker for „Arbejde adler“.

6.—3. Eksamenstur.

24.—3. Cykletur til Rungsted, Hørsholm, Ullerødgaard,

25.—3. Cykletur til Helsingør, Kronborg, Hamlets Grav, Opheliakilden, Kriegermonumentet.

22.—3. Tropsmøde.

23.—3. Tropsmøde.

I. By Trop.

13.—3. Eftersøgningsøvelse til Vanløse.

20.—3. 4 Spejdere tager 40-km Knappen.

22.—3. Husflidsarbejderne gennemgaaes og Planer for Arbejdet i Fremtiden lægges.

23.—3. Divisionstur.

I. Frederiksberg Trop.

4.—3. Førermøde.

13.—3. Tropstur. Eksercits. Marsch.

23.—3. Divisionstur.

STORE KONGENSGADES BOG- OG PAPIRHANDEL

Store Kongensgade 35 Telefon Central 12,576
København K.

Stort Udvalg af Spejderliteratur.

Aggerbecks
JRIS-SÆBES

milde, flødelignende Skum er særlig
velegnet til at rense Porerne, stimulere Hud-
virkomheden, gøre Huden smuk og smidig,
Teinten klar og ren, Hals og Hænder
hvide og bløde.